

รายงานการเข้าอบรม

โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน
ตามแนวทฤษฎีริชาร์ด

จัดทำโดย

นางสาวพรทิพย์ งามเจริญสุวรรณ

นางสาวสถาพร มีเอี่ยม

นางประกาย แพงคุณ

วันพฤหัสบดีที่ 6 มิถุนายน 2556 เวลา 8.30 – 16.30 น.

ณ ห้องประชุมประสาทหลักศิลา ชั้น 2 คณะสังคมศาสตร์

รายงานการเข้ารับการอบรม / สัมมนา / ดูงาน

ชื่อโครงการ : การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามแนวทฤษฎีริชชาวด์

ระยะเวลา : วันพฤหัสบดีที่ 6 มิถุนายน 2556 เวลา 8.30 – 16.30 น.

สถานที่ : ห้องประชุมประสาทหลักศิลา ชั้น 2 คณะสังคมศาสตร์

แหล่งที่มาของงบประมาณ :

1. งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน

ไม่ใช้งบประมาณ

กิจกรรมที่เข้าร่วมโครงการอบรม / สัมมนา / ดูงาน

วันที่	กิจกรรม
6 มิถุนายน 2556	การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการปฏิบัติงานตามแนวทฤษฎีริชชาวด์ (Three Sounds) มีรายละเอียดดังนี้ 1. SOUND MIND 2. SOUND BODY 3. SOUND SPEECH

ผลที่ได้รับ

1. ความรู้ ประสบการณ์

เนื้อหาวิชาการในหลักสูตรทฤษฎีริชชาวด์ จึงแบ่งออกเป็น 3 สาขาใหญ่ๆ คือ

1.1 สาขา SOUND MIND ว่าด้วยเรื่องการพัฒนาใจ มี 1 วิชา คือ

สัจธรรมและกระบวนการความคิด (THRUTH AND THINKING PROCEDURE) เป็นวิชาที่เน้นให้เห็นถึงหลักการในการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และกระบวนการวิธีคิดอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

1.2 สาขา SOUND BODY ว่าด้วยการพัฒนาบุคลิกภาพ มี 1 วิชา คือ

วิชาอวัจนสาร (NON – VERBAL COMMUNICATION) เป็นวิชาการ ที่เน้นให้เห็นถึงอิทธิพลในการสื่อสารทางภาษาร่างกาย หรือภาษาเงียบ (SILENT LANGUAGE) ไม่ว่าจะเป็นการยืน การนั่ง รวมถึงสิ่งที่เรียกว่าบุคลิกภาพภายนอกและบุคลิกภาพภายใน เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือศรัทธาให้เกิดในใจผู้ที่ได้พบเห็น

1.3 สาขา SOUND SPEECH เป็นสาขาที่ว่าด้วยเรื่องของการพัฒนาให้มีศิลปะและเทคนิคในการสร้างความสำเร็จ ด้วยการพูด มีทั้งสิ้น 5 วิชาคือ

1.3.1 หลักการพูดเบื้องต้น (BASIC SPEECH)

เป็นหลักเพื่อสร้างความสำเร็จในการพูดเพื่อการติดต่อสื่อสาร การทำงาน และการพูดในที่ชุมชน

1.3.2 หลักการพูดระดับสูง (ADVANCED SPEECH)

เป็นขั้นก้าวหน้าสูง เล็งผลในความสำเร็จมากขึ้น ด้วยศักยภาพขั้นสูงในลักษณะของนามธรรม

1.3.3 หลักการพูดแบบการทูต (DIPLOMATIC SPEECH)

เป็นศิลปะในการเจรจาต่อรองในลักษณะทางการทูต ทำอย่างไรจึงจะเจรจาแบบสร้างมิตร ไม่ก่อศัตรู

1.3.4 การใช้พลังคำพูด (WORD POWER)

เป็นศิลปะในการใช้ถ้อยคำให้มีพลัง

1.3.5 สุนทรพจน์แบบพิเศษ (ORATION)

เป็นการเรียนรู้ถึงลักษณะการพูดในขั้นโน้มน้าวใจ และยกระดับจิตใจผู้ฟังให้สูงขึ้น ด้วยการพูดเพียงไม่กี่นาทีเป็นการพูดขั้นสูงกว่าการพูด SPEECH ทั่วไป ที่เรียกว่าการพูดในโอกาสต่างๆ

จากแนวคิดที่ว่า "การพูดเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์" เพราะมนุษย์ใช้การพูดในการติดต่อสื่อสารอยู่ตลอดเวลา และการติดต่อเรื่องต่างๆ นั้น จะประสบความสำเร็จมากเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการพูดนั่นเอง และ จากการเปิดอบรมการพูด ของ มูลนิธิสถาบันการพูดแบบการทูต ด้วย ทฤษฎีตรีชาวด์ (Three Sound Theory) ซึ่งเป็นผลงานการค้นคว้าวิจัยของ ร้อยเอก ศ.ดร.จิตรจำนงค์ สุภาพ ผู้อำนวยการมูลนิธิสถาบันการพูดแบบการทูต เป็นทฤษฎีที่มีพื้นฐานมาจาก หลักสัจธรรม ที่ว่าด้วยเรื่องกรรม (หมายถึงการกระทำ – Action) ของมนุษย์ ซึ่งมีอยู่ 3 ทาง คือ

1. มโนกรรม (ทางใจ – Mind Action)
2. กายกรรม (ทางกาย – Body Action)
3. วจีกรรม (ทางวาจา – Verbal Action)

หมายความว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อเกิดมาและยังมีชีวิตอยู่ จะมีกรรม (การกระทำ) อยู่ 3 ทาง ซึ่งผิดกับสัตว์โลกชนิดอื่นๆ คือ มนุษย์มีความรู้สึกนึกคิด สติปัญญา มีการเคลื่อนที่ เคลื่อนไหวร่างกาย และมีการสื่อสารความหมายกันด้วยการพูด นอกจากนี้ มนุษย์ยังเป็นสัตว์โลกชนิดเดียวที่สามารถพัฒนากรรมทั้ง 3 ประการดังกล่าวได้ดีกว่า หรือเหนือกว่า สัตว์โลกชนิดอื่น จึงทำให้มนุษย์มีวิวัฒนาการที่เจริญรุ่งเรืองมากกว่า และรวดเร็วกว่า

ไม่ว่า	ความเจริญหรือความเสื่อม	ความสำเร็จหรือความล้มเหลว
	ความสุขหรือความทุกข์	ขึ้นสวรรค์หรือลงนรก

ย่อมขึ้นอยู่กับกรรม 3 ประการเท่านั้น ดังคำสอน ของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ว่า "กรรมจำแนกสัตว์...." มนุษย์ ผู้ประสบความสำเร็จ คือ ผู้ที่ถึงพร้อมด้วยกรรม ทั้ง 3 ประการ คือ มโนกรรม กายกรรมและวจีกรรมที่ตนนั้นเอง และมนุษย์ทุกคนก็มีความปรารถนาที่จะพัฒนากรรมทั้ง 3 ของตนให้สมบูรณ์ที่สุด เท่าที่จะทำได้ จึงได้คิดค้นหลักการ หรือทฤษฎีขึ้นมาตอบสนอง

2. ความรู้ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานที่รับผิดชอบ

ทุกอาชีพ ทุกตำแหน่ง ทุกหน้าที่ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับมนุษย์ จำเป็นต้องให้ความสำคัญและสนใจในศิลปะการพูดทั้งสิ้น ประโยคแรกที่พูดออกมาแล้วทำให้ผู้ฟังประทับใจ และกระหายรอที่จะฟังต่อไป ถือเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการพูด เพราะหัวใจของการพูดคือผู้ฟัง แต่การพูดให้ดีให้น่าสนใจนั้น จำเป็นต้องมีการเรียนรู้เทคนิค และมีการฝึกฝนเรื่องของศิลปะ อย่างมีกระบวนการ ที่สำคัญต้องมีวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์โดยตรงช่วยในการปรับภาพลักษณ์ด้านการพูดเฉพาะบุคคลอย่างจริงจัง

ความสำคัญต่อตนเอง

- 2.1 เป็นการเตรียมตนเองให้พร้อมในด้านต่างๆ เพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่หลากหลาย
- 2.2 เป็นการปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง และพัฒนาพฤติกรรมให้เหมาะสม ขจัดคุณลักษณะที่ไม่ต้องการออกจากตัวเอง และเสริมสร้างคุณลักษณะที่สังคมต้องการ
- 2.3 เป็นการวางแนวทางให้ตนเองสามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายในชีวิตได้อย่างมั่นใจ
- 2.4 ส่งเสริมความรู้สึกในคุณค่าแห่งตนสูงให้ขึ้น มีความเข้าใจตนเอง สามารถทำหน้าที่ตามบทบาทของตนได้เต็มศักยภาพ

ความสำคัญต่อบุคคลอื่น เนื่องจากบุคคลย่อมต้องเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน การพัฒนาในบุคคลหนึ่งย่อมส่งผลต่อบุคคลอื่นด้วย การปรับปรุงและพัฒนาตนเองจึงเป็นการเตรียมตนให้เป็นสิ่งแวดล้อมที่ดีของผู้อื่น ทั้งบุคคลในครอบครัวและเพื่อนในที่ทำงาน สามารถเป็นตัวอย่างหรือเป็นที่อ้างอิงให้เกิดการพัฒนาในคนอื่น ๆ ต่อไป เป็นประโยชน์ร่วมกันทั้งชีวิตส่วนตัวและการทำงานและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในชุมชน ที่จะส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ความสำคัญต่อสังคมโดยรวม ภารกิจที่แต่ละหน่วยงานในสังคมต้องรับผิดชอบ ล้วนต้องอาศัยทรัพยากรบุคคลเป็นผู้ปฏิบัติงาน การที่ผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนได้พัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบการทำงานหรือเทคโนโลยี การพัฒนาเทคนิควิธี หรือวิธีคิดและทักษะใหม่ๆ ที่จำเป็นต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานและคุณภาพของผลผลิต ทำให้หน่วยงานนั้นสามารถแข่งขันในเชิงคุณภาพและประสิทธิภาพกับสังคมอื่นได้สูงขึ้น ส่งผลให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมได้

ดังนั้น การใช้ถ้อยคำในการพูด เงื่อนไขที่เป็นสิ่งสำคัญและขาดไม่ได้คือ การพูดด้วยถ้อยคำที่สุจริต ออกเสียงอักขระให้ชัดเจน ไม่จำเป็นต้องใช้ศัพท์ทางวิชาการมาพูด ใช้คำให้ถูกกาลเทศะ ไม่น่าเบื่อหน่าย หากไม่จำเป็นก็ไม่ควรใช้คำภาษาต่างประเทศ ถ้าขาดคุณสมบัติดังกล่าวก็ถือว่า ล้มเหลวตั้งแต่เริ่มต้นแล้ว บุคลิกภาพของผู้พูด ไม่ว่าจะเป็นการนั่ง การยืน ท่าทาง การขยับตัวหรือการเคลื่อนไหวร่างกาย ลักษณะสีหน้าและดวงตา เพื่อให้เกิดภาพที่น่าดู ไม่เกะกะแก้งก้าง ชัดขวางลูกตา จนดูหน้าเบื่อ การแต่งกายก็ต้องดูดี มีความเหมาะสมกับกาลเทศะและฐานะของผู้พูด การเลือกเรื่อง ต้องเป็นเรื่องที่เรามีความรู้ มีความเข้าใจ อีกทั้งต้องเป็นเรื่องที่เราอยากพูด เพราะหากผู้พูดไม่รู้จริง ไม่มีความเข้าใจแล้ว ก็เท่ากับว่าการพูดครั้งนั้นเป็นการฆ่าตัวเอง โดยสิ้นเชิง อีกทั้งการเลือกเรื่องก็ควรเป็นเรื่องที่กำลังเป็นที่สนใจและน่าติดตาม การพูดที่ดีจะทำให้ผู้พูดขั้นสูงที่สุด แต่บุคลิกภาพจะทำให้ผู้พูดสามารถดำรงอยู่ได้นาน บุคลิกภาพมีความสำคัญมากต่อการพูด โดยเฉพาะการพูดต่อหน้าที่ชุมชน ผู้พูดหรือนักพูดจะต้องมีบุคลิกภาพที่ตรงตา สำหรับบุคลิกภาพภายนอก เช่น การแต่งตัว การเดิน การยืน การนั่ง การแสดงท่าทาง ฯลฯ ก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากัน ผู้ที่ต้องการเป็นนักพูดจึงมีหน้าที่ที่ต้องฝึกฝนและพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ

.....^{๑๖}
 (นางสาวพรทิพย์ งามเจริญสุวรรณ)
 21 มิถุนายน 2556

.....
 (นางสาวสถาพร มีเอี่ยม)
 21 มิถุนายน 2556

.....
 (นางประกาย แพงคุณ)
 21 มิถุนายน 2556